

Κι' ύστερ' απ' τόν Μουφεράτο
'πῆγα 'στό Σερκεκεράτο,
'ζήτησα τόν Τσακκάδο,
κκι' μὸς λέν: «δὲν εἶν' ἐδῶ,
μόν' ὁ Κόρρας μῆσα μένει
κι' ἔλο κόσμος μπανινοζῆνει.»

Δὲν ἐπρόσμενα νὰ πάθω μίκα τίποτα κισσικρία,
νὲξ πρόσωπα μὲ σπρόγγων, νὲξ πρόσωπα σκουνητῶ,
'ζήτησα τόν Θεοτόκη, Τρικυνηφιλῶκο ἔβρηκα,
τόν Σιμόπουλο γυρεῦω, τόν Φωκίωv' ἀπαντῶ.

'Πῆγα κκι' 'στό Κοισολάτο, ποῦ μὲ Πρόσβεισι ὀμιλεῖ,
μὰ 'στὴ θέσι τοῦ Ρωμῶνου ἔβρηκα τόν μουστακαλλῆ.

Κι' εἶδα σὲ θλιμμένα χεῖλι
χμογιέλοιο ν' ἀνατείλει,
πλὴν ἐθρήνων κκι' κχιποσίσι τὸν κομμάτων πατριωτῶτα,
μκῦρο δάκρυ 'σάλαζε.
κκι' εἶπα μοναχός μου τότε
πὼς Κουβέρνο θάλλαζε.

Π. — Μὰ κκι' ἐγὼ μὲ τοὺς γελῶντας ἔνα ζῆτω θ' ἀλαλάζω
κκι' τῆς ράχης σου, Ξυγαρί, τόν ἀδύξαστο θ' ἀλαλάζω.

**Ὁ Φαδουλῆς ὀνομαζεῖ
μὲ τὴν κυρία Φαδουλῆ.**

Ἡ Φ. — Σῆμα λοιπὸν σὲ Θέατρο Βασιλικὸ νὰ πάμε
γιά νὰ φανοῦμε πὼς κκι' ἐμεῖς τῆς Μούσης ἀγαπήμα.
Σῆμα κκι' σὺ, ποῦ συμπαθεῖς πτωχούς κκι' φτωχάτους,
νὰ ἴδῃς τὰ πολυκάντυλα κκι' τοὺς πολυελαιούς,
πάμε 'στὴν πολυτέλεια τὸ μάτι σου νὰ ριζῆς,
πάμε νὰ ἴδῃς σαλὸν φερμὲ κκι' λοῦσο ποῦ νὰ φριζῆς.

Θὰ προσκαλέσουv Ἰπουργούς,
γέρο-Ναυάρχους, Στρατηγούς,
τὰς ἀνωτέρως τὰς Ἀρχάς,
ποῦχουν τὰς πρώτας παροχάς.

Ἐκεῖ θὰ ἴδῃς εὐγένεια, βελοῦδο κκι' μεταζῖ...
φορέσε τὴν βελὰδα σου κκι' πάρε κκι' ἔν ἀμάξι.
Βάλε κκι' τὰ λουστρίνια σου μὲ τὸ ψῆλο τακοῦνη
κκι' πάμε νὰ ἀποπάρῃς...

Θὰ ἴδῃς τόν Νικη, Φασουλῆ, θὰ ἴδῃς τόν Αἰλακούνη,
ποῦ δὲν θὰ τοὺς γνωρίσης.
Θὰ ἴδῃς κκι' τόν Θαλασσινὸ,
ποῦ τὸν ἐκάνανε Σπανὸ.

Ὁ Φ. — Νὰ πάρωμε κκι' τὰ παιδιὰ;

Ἡ Φ. — Ὅχι τὴν πρώτη τὴν βραδύα,
τὰ πέρνεσι τὴν δευτέρη,
φιλόμοσε πατέρη.

Ὁ Φ. — Μὰ πὼς μ' αὐτῆ τὴν παγονιά τὸ φράκο μου νὰ βάλω;

Ἡ Φ. — Κύττα, κκι' ἐγὼ 'στολιστήμα σὸν νὰ κκι' γιὰ τὸ μπάλο.

Ὁ Φ. — Μὲ τούτοις τῆς εὐγένειας κκινένες πλεωριτόνει.

κκι' δύσκολα γλυτόνει.

Ἡ Φ. — Τί λὲς, κκι' λῆ; 'τρελλάθηκες;... τὸ φράκο θὰ φορέσης,
τὸ θέλει κκι' τὸ Θέατρο κκι' ἡ σεβαστὰ κκι' μάς θέσις.

Σὲ Θέατρα Βασιλικὰ δὲν πανε μὲ σκακῖα...
μῆποσι νομίζῃς πὼς θὰ πῆς ἀπάνω 'στὰ Πευκακῖα;

Ὁ Φ. — Μὰ δὲν μ' ἰορῶ...

Ἡ Φ. — Τὰ λόγια σου παγγίνουv 'στὰ χυμμένα...

ἐκεῖ θὰ ἴδῃς ἡθοποιὸν μουτηκῖα ζουρισμένα,
γρσοῦ παραπετάματα, σκινῆς, δικαιοσύμεισι,
χλαζὰ κκι' ἀνθοδογῖα...

ἐκεῖ τὴν Χ ε ἰ ρ α ρ ἔ τ η σ ἰ ν κκι' σὺ νὰ παραστήσης
νὰ ἴδῃς ἐπιτυχία,

κκι' ἔγι μὸς πῆς σὲ Θέατρα, ποῦ πέφτουσε μπεκῆτασι
κκι' γίνονται σουδῆρι τὸν θεατῶν ἡ φάτασι,
κκι' κρυσταλλόνουv, Φασουλῆ, θερμὰ συγχαρητήρια...
ἀλλῆθεσι κκι' γιὰ τὴν Ρεζῖν ἐπῆρες εἰσιτήρια;
Πρέπει νὰ δῶμε τούτ' ἀ φέ κκι' τούτῃ τὴν Γκαλλίδα,
φαρσι μῖλετ τὰ Γκαλλικὰ κκι' ἡ γλώσσα τῆς Φαλλίδα.

Ὁ Φ. — Πρέπει κκι' πάλιν ἐρωτᾶ 'στὴν Θάλειαν νὰ δεῖξω,

ἄς κάνουμε, κυρία μου, κκι' τούτῃ τὴ θυσιὰ...
'στὴν Τράπεζα τὸν Ἀθῶνων μὲ πίστωσι ὁ ἀνοῖξω
γιὰ τὸν τεχνῶν τὴν προκοπή κκι' τὴν φιλομουσιὰ.
Θ' ἀνοῖξη τὸ Βασιλικὸ, σκικι' κκλειῶν πατέρων,
εἶναι κκι' τούτο γεγονός ἐκ τὸν σπουδιωτέρων.

Ἐ! δοῦλοι μου, παρακαλῶ προσέξτε κκαλὰ
κκι' ἀνοῖξετε τὰ μάτια σας μὴ κκλέψουτε τὸ σπῆτι,
βλέπετε πάλι σ' ἐξοδα πὼς μῆπικμε πολλὰ,
κκι' ἂν θέλετε νὰ μὴ φανῇ τὸ μωτρο λυποδοῦνη,
βάλετε τὸν Γκιούλ νὰ κομηθῇ 'στὸν κκαναπέ τῆς σάλας
ἡ 'στὸ χκλι τῆς σάλας.

Φέρτε κκι' τὸ καράσημο νὰ τὸ φορῶ κκι' ἐκεῖνο...
τράβ' ἀμκκζ 'στὸ Θέατρο, 'στὸν Ἀγιο Κωνσταντῖνο.

**Και καμπόδασι ποικιλίας,
μ' ἄλλουσι λῶγουσι ἀγγελίας.**

Ἡ τυπωσι τὸν Νεφελῶν ἀκόμη θὰ βραδύνη
κκι' κάθε μας συνδρομητῆς ἀνάγκη νὰ προσμεινῇ.

Ὁ Νικος Ἀγκωνάκης, νέος χωρὶς φεγάδι,
ἐπῆρε τὴν Μαρία κκι' τὴν Ἀναστασιῶδη,
ἔνα κορίτσι πρώτης, ὁποῦ χάριτων βριθεῖ,
κκι' ὁ Φασουλῆς 'στὸ ζεῦθος ῥῶδων ζωῶν εὐχῆθη.

Ἐν μείσω τῆς συγχύσεως καταστροφῶν ραγδαίων

ἐβῆρικε τὸ Σωκράτηνον τὸ πράγματι σποδαῖον,

Ἀγγελοπούλου φάρμακον καθῶς κκι' Μπισσαράκου,

σῶκων τὰς τοῖχας κκαρλῶν ἐκ μοῖρας χαιρεκῖακου.

Κι' ἔνας Σπανῆς ἐκ γενετῆς τρυβῆνεται μ' ἐκεῖνο...

σῦρτε 'στὸν ὀρόμον Κοραῆ... θερμῶς σῆς τὸ συστήνω.

